

[Meta Ditzel.]

delen — jeg forstår, at justitsministeren påtænker noget i den retning. På regnskabet for 1968 forventer man, så vidt jeg forstår, et underskud på over 60.000 kr. Jeg synes, at arbejdet er så værdifuldt, og at vi ikke mindst nu, da man taler om abortlovgivning, i højere grad må se på værdien af det forebyggende arbejde. Efter at der er kommet en betænkning om seksualoplysning i skolen, må vi endvidere forudse, at denne oplysning bliver obligatorisk, og så har det også stor betydning, at man har noget materiale netop af den art, som foreningen her udsender. Jeg ved også, at man fra Danmarks Lærerforening har ønsket, at Foreningen for Familieplanlægning vil sende en medhjælper eller en psykolog ud til skolerne som medhjælper netop i dette vigtige foretagende. Det koster selvfølgelig også, det er jeg klar over, men pjecer og flonelsmateriale må vi i hvert fald have råd til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til justitsministeren:

„Agter ministeren i denne samling at fremsætte ændringsforslag til færdselslovens § 73 angående hyrevognsregler?“

Arne Larsen: Mit spørgsmål til justitsministeren i dag er jo identisk med det spørgsmål, jeg stillede og fik besvaret den 13. marts i år. Begrundelsen for mit spørgsmål er den samme som i marts, så en gentagelse skulle næsten være overflødig. Det er stadig væk problemet med den fri hyrerets indførelse, der giver anledning til min og andres bekymring. Forholdene har ikke bedret sig siden. Stadig væk er de vognmænd og chauffører, der ønsker at skaffe sig et anstændigt udkomme, udsat for en i alle måder usund og skadelig konkurrence fra folk, som trænger ind på dette erhvervsområde, men kun udnytter det som bi-erhverv til supplerende af deres hovederhverv, og som i mange henseender tilsidesætter publikums krav om en tilfredsstillende betjening og service. Store dele af dette erhverv er efter den fri hyrerets indførelse fuldstændig uden for myndighedernes kontrol, og mange uheldige forhold er herved opstået, forhold, som jeg ikke skal gå nærmere ind på.

I marts svarede justitsministeren, at han ikke var nået så langt i sine overvejelser, at det i sidste samling ville være muligt at fremsætte forslag til ændringer i lovgivningen — færdselslovens § 73 — men erkendte, at der måtte tages skridt til ændringer, og at disse ændringer, af en eller anden art, måtte komme i denne samling, og nu spørger jeg altså igen i dag: er ministeren nu nået så langt i sine overvejelser, at vi snarest og i denne samling kan forvente et udspil fra ministerens side?

Justitsministeren (Thestrup): I anledning af spørgsmålet kan jeg oplyse, at vi stadig overvejer problemerne vedrørende ændring af færdselslovens § 73. Jeg tør ikke love, at det vil være muligt at fremsætte et lovforslag inden den 15. marts 1969, der er sidste frist for fremsættelse af lovforslag, som ønskes vedtaget i denne samling, men jeg håber, det skulle vise sig at kunne lade sig gøre.

Arne Larsen: Jeg kan ikke rigtig erklære mig helt tilfreds med ministerens svar, især ikke, da det slet ikke er i overensstemmelse med det svar, jeg fik i marts måned, hvor ministeren netop lovede, at vi i næste samling, altså nu i den samling, vi er inde i, ganske afgjort kunne forvente ændringer i lovgivningen. Jeg vil bare meget henstille til justitsministeren, at han og hans embedsmænd gør, hvad de overhovedet kan for at vi får disse ændringer frem i denne samling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til ministeren for statens løn- og pensionsvæsen:

„Vil ministeren medvirke til, at tidligere straffede personer får samme muligheder som ikke-straffede ved besættelse af stillinger inden for staten?“

Lis Møller: Hans Falladas udtryk: „har man én gang spist af blik tallerken, skal man nok komme til det igen“, er desværre ikke uden et gran af sandhed. Loven skal overholdes, og de, der ikke overholder loven, må straffes. Det er ikke strafformen eller straffelængden, dette spørgsmål gælder, men tiden efter løsladelsen. Mange løsladte hævder ved løsladelsen, at nu begynder straffen for alvor,